

absentology

• kiritikai elmélet • poszthumán filozófia • spekulatív realizmus •

HORVÁTH MÁRK

Mi jön az ember után?

Négy kulcsmomentum:

Plasztikussá válás

+

Technoszférikusság

+

Geológiai Öntapasztalás

+

Kihalás

FÖLD, ÉG, ISTENEK, HALANDÓK: A „NÉGYEZETT”

- Heidegger das Geviert fogalma, amelyet a továbbiakban „négyezettként” fordítunk.
- A belakás révén „óvják” a négyezettet a halandók. A négyezett – nem meglepő módon – négy alapvető komponensből alkotódik: „földből”, „égből”, „halandókból” és „istenekből.”.
- a négyezett alkotóelemei valamilyen komplementer viszonyban állnak egymással, és tükörjátékként feltételezik egymást.
- minden egyes dolog önmagában egyesíti a négy aspektust

1. Plaszticitás-kora

- Catherine Malabou francia teoretikus évtizedek óta az egyik meghatározó alakja a kontinentális filozófiának.
- az életmű másik fontos elemének tekinthető az idegtudományok felől érkező neuroplaszticitás elmélete
- pozitív/építő és destruktív plaszticitás
- az a kísérletünk, hogy Malabou plasztikus szubjektumképét posztantropocentrizálva tovább gondoljuk valójában nem esik távol a francia teoretikus utóbbi évtizedben történő teoretikus elmozdulásától
- plaszticitás plaszticitása

- a plaszticitáson keresztül a változás ontologizálódik.

- Malabou pályájának érett szakaszában a plaszticitás ambivalens, porózus és komplex fogalom, amelynek egyaránt része a felszabadító és extatikus önformálást lehetővé tevő plasztikusság és a baleseteket jellemző destruktív plaszticitás, amely a személyiség hirtelen, drámai és totális átformálódását jelenti.

2. Poszthumán állapot: Spekulatív poszthumanizmus és önfelfedő technoszféra kora/ Inhumán technoesztétika és technopoétikus AI:

- A technológia a művészet kapcsán is egy olyan általános ökológiát jelent, amelynek nem fordíthatunk hátat.
- Az általános ökológia fogalmát Erich Hörl vezeti fel Tausend Ökologien című tanulmányában.
- Mesterséges, technológiai alapú komplex ökológia vesz bennünket körül a 21. században, amelynek az M.I. alkotások is szerves részét fogják alkotni.

- Az M.I. művészet kapcsán elengedhetetlen az értelem-kultúra spekulatív poszthumanista átdolgozása, amely a technológiai milió komplex hálózatait és az antropocén természetkulturális viszonyait absztrakt és kvázi-szimbolikus konstrukciónak tekinti.

- Bernard Stiegler a „milió hűtlenségét” tematizálja a Hörl cikkére írt reflexiójában, utalva arra, amiképpen a gazdaság és technika mint autonóm rendszerek katasztrofális mértékben leváltak a természet saját önszerveződéséről.

- Azonban a spekulatív poszthumanizmus, nem csak az antropomorfizált gépek, és humanoid robotok vagy emberiként ható kíborgok kapcsán nyújthat segítséget, hanem rámutat, hogy a következő évszázadok potenciális technológiai fejlődése teljesen új poszthumán vagy nonhumán gépek és technológiák eljövételét jelentheti.

3. Antropocén geofilozófia és a globális geológiai populáció

- Yusoff felveti, hogy az antropocén egy „újfajta geológiai öntapasztalatként” értelmezhető, amely lehetővé teszi „az életnek mint geológiai erőnek a megtapasztalását”.
- A geológiai erővé váló vagy összeálló emberi társadalom és technotudományos struktúra sajátos materiális összeállásként tapasztalja meg saját világpusztító hatását.
- Az antropocén és a transzcendens geofilozófia képes lehet egy olyan materiális geo-narratívát biztosítani, amelyen keresztül az élet előttiség és az élet utániség temporalitása is feltárulkozhat.

- Új geológiai különbség fogalmak feltűnése várható, amelyek maguk mögött hagyják a szubjektivitást.
- A kortárs geofilozófia és spekulatív realizmus jeles képviselője Iain Hamilton Grant juthat eszünkbe, különösen főművének tekinthető *Philosophies of Nature after Schelling* című 2006-os kötete.
- Ennek a rendszeralkotási kísérletnek az a tétje, hogy a materializmust és az idealizmust egymással összebékítse, és ezáltal a szubjektumot visszaágyazza az inorganikusság tartományába.
- A természetfilozófiai és filozófiatörténeti könyv célja nem egyéb, mint az emberi szubjektum kitüntetettségeinek aláásása, leépítése és a történetiségnek egy átfogó naturalizálása.

4. Kihalás

- a spekulatív realizmus kifejezés megalkotója Ray Brassier brit filozófus. Filozófiai rendszere, amelyet eddigi egyetlen Nihil Unbound című, 2007-es kötetében fejt ki, első pillantásra meglehetősen nagy távolságra helyezkedik a spekulatív realista mozgalom többi tagjától.
- miképpen bontja fel a traszcendentális nihilizmus mint eljárás a gondolat és a lét közötti korrelációt.
- Brassier nem szaporítja a létmódokat és az entitásokat, hanem éppen ellenkezőleg, analitikus módon felbontja és megsemmisíti azokat.

- Ha azonosítanunk kellene egyetlen kulcsfontosságú gondolatot, amelyet kinyerhetünk Brassier munkásságából, az a felvilágosodásnak mint metanarratívának a kihalással való szükségszerű együttjárása.

- Brassier ily módon az egyetlen voltaképpen objektív és abszolút igazságnak tekinti a kihalást. Semmi sem valóságos, semmi sem rendelkezik abszolút érvénnyel, semmi egyéb sem lehet az abszolút tudás tárgya, mint a kihalás és az egyetemes megsemmisülés.

- Azáltal, hogy a filozófia felnő a feladathoz, és magába integrálja a kihalás gondolatát, önmaga válik eggyé a kihalás igazságával. Az ész lehetővé teszi ezen igazság elfogadását, a megsemmisülés tényével való fatalista kibékülést

[facebook.com / absentology](https://facebook.com/absentology)